

„лямь обладателю, радоватисе о Господѣ. Обаче буди
 „ти вѣдомо, яко митрополитъ нашъ Кир Висаріон успе
 „и не можемъ тамо послати иного да его рукоположишь,
 „дольготы ради путные и страха ради Того
 „ради молимъ твое блаженство, яко да послеши намъ
 „твое благословеніе и чловѣке, кой да намъ Митропо-
 „лита устаменію“

На това прошеніе Дороей даде благословеніе
 Иоанну Стефану, „яко да изберете себѣ Митрополита
 „по законныхъ правилѣхъ и по уставу святыихъ отецъ
 „и да га рукоположите съ тамошными епископы, приз-
 „вавшие къ себѣ и Митрополита Угровлахійскаго
 „занеже и шъ областъ нашею естъ (защо-то и той при-
 „надлежи на наша-та областъ ³¹⁾).

Во врѣме-то, кога Влашко и Молдавія зависѣхъ
 отъ Българскіи патриархъ, въ тѣхъ ся утвърди Славено-
 Българското богослуженіе и книжнина въобще ³²⁾, които
 сѣществовахъ тамъ и до минѣлия вѣкъ.

Въ 17-тии вѣкъ както Влахія, тѣй и Молдавія,
 тѣзи голѣми епархії Охридски сѣ были вѣче въ рѣцѣ-
 тѣ на Константинополскіи патрикъ. — За да не се про-
 стираме твърдѣ много за отношенія-та на Константино-
 полскіи патриархъ къмъ Охридскіи въ това врѣме, а
 такожде и за средства-та, чрезъ които той е обиралъ
 малко по малко беззащитна-та Охридека патриаршія, ные
 ще приведемъ едно твърдѣ характеристично за този
 предметъ Гръцко свидѣтелство, което намираме въ една

³¹⁾ Тѣзи документи е нашъ Г. Григоровичъ въ Рылскіи мѣ-
 настырь, и ги е обнародвалъ въ Временникъ 1850, кн. 5.

³²⁾ Палаузовъ Вал. и Молд. 67. — Казваѣтъ, че въ Молдавія
 пръвъ пѣтъ сѣ введени Славенски-тѣ книги во врѣме-то на воевода
 Александръ I 1401—1432. За това особно сѣ се трудили тогаваш-
 нии Митрополитъ Теокистъ и Григорій Цамвракъ, който отъ 1418
 г. е былъ пресвитеръ на Молдавска-та църква. — Виж. и Отвѣ-
 тѣ-тѣ на Браилски-тѣ Българе. —